

14450.
C 8367

Pokojninski pravilnik

Mestne hranilnice ljubljanske.

I. del.

A. Določbe za uradnike.

O vpokojitvi.

§ 1. (= § 57. sl. zb. pravn. za
mestne uradnike.)

Pravica do začasne vpokojitve.

Če postane uradnik za uradovanje nesposoben, a je pričakovati, da bo postal za službo zopet sposoben, ima pravico, da se ga ob priznanju normalne pokojnine (odpravnine) začasno vpokoji.

Uradnik, ki hoče doseči začasno vpokojitev, se ima podvreči službeno-zdravniški preiskavi, pri kateri ima uradnemu zdravniku povedati namen preiskave. Zdravnik vpošlje svoje mnenje o vzroku, stopnji in verjetnem trajanju službene nezmožnosti preiskanjeve ravnateljstvu Mestne hranilnice ljubljanske.

Ravnateljstvo ima pravico, da da na hran. stroške izid službeno-zdravniške preiskave preizkusiti še z novo preiskavo uradnika po drugem zdravniku.

§ 2. (= § 52. iste pravn.)

Uradoma odrejena začasna vpokojitev.

Uradnika je začasno vpokojiti uradoma, če je

1. izgubil iz drugega vzroka, nego iz bolezni, samopravnost,

2. če je vsled boleznj delj nego eno leto iz službe odsoten,

3. za kazen v določenih disciplinarnih slučajih, vkolikor v teh slučajih niso dani pogoji za stalno vpokojitev.

Pri preračunanju enoletnega trajanja službene odsotnosti vsled boleznj ni vračunati dobe, ki jo je uradnik med tem morda prebil na dopustu; vmes morda ležeče aktivno službovanje pa je za prekinjenje službene odsotnosti smatrati le, če presega vsaj polovico dobe popreje dogodivše se službene odsotnosti.

§ 3. (= § 53. *ilte pr.*)

Zdravniško preiskavanje začasnih vpokojencev.

Vsled službene nezmožnosti začasno vpokojeni uradniki so dolžni dati se na uradni poziv preiskavati po mestnem uradnem zdravniku glede na to, obstoja li njih službena nezmožnost še vedno. Pri preiskavi se je posebno ozirati na opravila, s katerimi se začasni vpokojenec v pokojninskem stanu peča.

§ 4. (= § 54. *ilte pr.*)

Reaktivacija začasnega vpokojenca.

Če zadobi začasni vpokojenec zopet službeno zmožnost (samopravnost), ima na uradni poziv nastopiti svoje prejšnje službeno mesto.

Če so službena mesta izpraznjena, se je predvsem na zopet službe zmožne začasne vpokojence, ki so zanja primerni, ozirati tudi tedaj, če bi se sami zanja ne potezali.

§ 5. (= § 55. *ilte pr.*)

Vštevnost in nevštevnost v začasno pokojninskem stanu prebite dobe za napredovanje in za pokojnino.

Če se uradnik reaktivira, se mu v začasnem pokojninskem stanu prebita doba ne more vštovati v dobo

za napredovanje na višje plačilne stopnje. Pač pa se mu doba, ki jo je pred vpokojitvijo prebil na svoji poslednji plačilni stopnji, če je bila sploh vštevna, šteje v dosego prihodnje plačilne stopnje.

Če je bil uradnik začasno vpokojen z odpravnino, a reaktiviran med dobo, ki je služila za temelj preračunanju zneska odpravnine, je presežek prejete odpravnine od njega dobiti nazaj z odbitki pri plači najdelj v dveh letih.

Če se začasno vpokojenega uradnika reaktivira, se mu v začasnem pokojninskem stanu prebita doba ne računa v dobo za odmero pokojnine.

§ 6. (= § 56. iste pr.)

Stalna vpokojitev.

Če postane uradnik za službo nezmožen in je zopetna pridobitev službene sposobnosti izključena, ima pravico do stalne vpokojitve ob priznanju normalne pokojnine (odpravnine).

Za dognanje službene nezmožnosti veljajo pravila § 1.

§ 7. (= § 57. iste pr.)

Pravica do stalne vpokojitve neglede na službeno nezmožnost.

Brez ozira na dokaz trajne službene nezmožnosti imajo pravico, da se jih stalno vpokoji:

1. uradniki, ki so prekoračili 60. leto življenja,

2. začasno vpokojeni uradniki, ki tekom treh let po dokazani dosegi zopetne službene sposobnosti (samopravnosti) niso dobili nobenega službenega mesta *reaktivirani*

nam pri M. hr. G.

§ 8. (= § 58. iste pr.)

Uradoma odrejena stalna vpokojitev.

Uradnika je stalno vpokojiti uradoma, 1. če je aktivni uradnik postal dokazoma za vedno nezmožen

za redno opravljanje svoje službe, 2. če začasno vpokojeni uradnik tekom 3 let od dneva začasne vpokojitve ni postal zopet za službo sposoben, 3. za kazni v določenih disciplinarnih slučajih.

Če je aktiven uradnik prekorščil 60. leto starosti in tudi že dosegel pravico za normalno vpokojitev s celo pokojnino, se sme uradoma vpokojiti.

§ 9. (= § 59. iste pro)

Postopanje pri vpokojevanju.

Ako se o priliki kake prošnje za začasno ali stalno vpokojitev pokažejo pomisleki o tem, so li izpolnjeni za vpokojitev vsi predpisani pogoji, je prosilec to pismeno naznaniti; obveščeneec se sme tekom ~~14~~ ³⁰ dni o predmetu izjaviti.

Tako prošnja je le tedaj odkloniti, če prosilec zahtevane izjave v navedenem roku ni podal, ali če se prošnja pri premotritvi merodajnih okolščin izkaže za netemeljeno.

Če se namerava uradnika — izvzemši v zadevnih disciplinarnih slučajih — vpokojiti uradoma, ga je najprvo ob naznanitvi razlogov o tem pismeno obvestiti s pristavkom, da mu je dano na prosto naznaniti tekom 14 dni zoper vpokojitev svoje ugovore. O teh ugovorih je potem dognati, vkoliko da so utemeljeni.

Če v navedenem roku ni podal nobenih ugovorov, je z uradnikom ravnati tako, kakor da bi bil sam prosil za vpokojitev.

§ 10.

Vpokojevanje.

Vpokojevanje uradnikov izvršuje na predlog upravnega odbora Mestne hranilnice ljubljanske občinski svet dež. stolnega mesta Ljubljane.

§ 11. (= § 1. Dodatka k § 60. sl. pragu.
na mestne uradnike.)

Pravica do pokojnine.

Pravico do pokojnine doseže uradnik po desetih v smislu pragmatičnih določil vštavnih službenih letih.

Uradnik, ki postane za službo nesposoben vsled bolezni ali vsled telesne poškodbe, ki je ni povzročil sam namenoma, dobi pokojninsko upravičenost že po petih vštavnih službenih letih.

§ 12. (= § 2. itega dod.)

Izmera pokojnine.

V določen činovni razred uvrščeni uradniki imajo pravico do pokojnine, ki znaša po 10 vštavnih službenih letih 40 0/0, za vsako nadaljno vštavno službeno leto pa po 2·4 0/0 v pokojnino vštavnih dejalnostnih prejemkov.

Slednji obsegajo dejalnostno plačo z dospelimi dve-, tri-, oziroma štiriletnicami in stanarino dotičnega činovnega razreda, odštevši zadnji letni pokojninski prispevek.

Po vštavni službeni dobi 35 let je pokojnina enaka vsoti zadnje plače in stanarine, znižani za zadnji letni pokojninski prispevek.

Če uradnik oslepi ali se mu omrači um, ne da bi bil to sam namenoma zakrivil, in je postal za nadaljnje službeno poslovanje in za vsako drugo pridobitveno službo nesposoben, se mu k njegovi sicer vštavni dobi dejanskega službovanja prišteje deset let za odmero pokojnine.

Isto velja o uradniku, ki je po bolezni ali kaki nezgodi brez lastne krivde postal za službo nesposoben, pod pogoji:

1. da ga je nezgoda doletela v poslovanju, ki je z opravljanjem službe v neposredni zvezi;
2. da je uradno uvedena zdravniška preiskava dokazala, da je službena nezmožnost nastala edinole vsled dotične nezgode;

3. da je službena nezmožnost nastopila tekom enega leta po nezgodi;

4. da je dotičnik svojo zahtevo do višje pokojninske izmere prijavil tekom enega leta po nastopivši službeni nezmožnosti.

V posebnega ozira vrednih takih slučajih, če je uradnika vpokojiti zaradi bolezni ali posledic nezgode, lahko občinski svet sklene še višjo pokojnino.

Praktikanti, ki so postali za službo nesposobni vsled nezgode v vršitvi službe, imajo pravico do pokojnine v izmeri popolnega adjuta, ki so ga nazadnje prejeli. Vendar ta pokojnina ne sme presegati one, ki bi se jim odmerila, če bi bili tedaj že nameščeni na najnižji plačilni stopnji prve jim v smislu pragmatike dosegljive činovne službe.

Normalna pokojnina uradnika ne sme se odmerjati nižje, nego z letnim zneskom 1200 kron.

§ 13. (= § 3. istega dod.)

Odmerjenje pokojnine (odpravnine).

Normalna pokojnina (odpravnina) se odmeri po podatkih stanovskega izkaza. Službena doba se preračuna po celih letih; če preostali del leta presega 6 mesecev, je ta del šteti kot celo službeno leto.

Če priglasí uradnik pravico do višje normalne pokojnine, se mu prizna višja pokojnina šele od časa, ko je svojo pravico priglasil in dokazal. ~~(Guzen če more dokazati, da ni pomanjkljivih ali napačnih zabeležb v stanovskem izkazu sam prav nič zakrivil.)~~

V enakem smislu je to določbo uporabiti v slučaju, da uradnik priglasí pravico do pokojnine, kolikršne mu ni odmeriti po podatkih stanovskega izkaza. V takem slučaju je morebitno izplačano odpravnino tekom primerne dobe v obrokih odtegniti od naknadno dovoljene pokojnine.

§ 14. (= § 4. istega dod.)

Pokojninski prispevek.

Aktivni uradniki morajo za pokojninske namene dajati blagajnici zaporedoma tekoč letni prispevek, ki znaša 5⁰/₀ vse službene plače in stanarine dotičnega činovnega razreda in se od njih pobira v mesečnih obrokih ob izplačevanju službenih prejemkov.

Med suspenzijo se od uradnika ne pobira nikakega pokojninskega prispevka.

Če pa se dotičniku vsled izida disciplinarne preiskave ustavljeni del službenih prejemkov naknadno izplača, tedaj mu je tudi na dobo suspenzije odpadajoči pokojninski prispevek od naknadnega izplačila odtegniti, in sicer vsega naenkrat.

§ 15. (= § 5. istega dod.)

Trajanje pokojninskega uživanja.

Vživanje pokojnine pričanja s prvim dnevom meseca, sledečega ustavljenju dejalnostnih prejemkov.

Ugasne pa:

- a) ob smrti upravičenčevi,
- b) če se upravičenec tekoči pokojnini odpove zato, da dobi odpravnino,
- c) če vpokojenec izstopi prostovoljno iz pokojninskega stanu,
- č) če je bil vpokojenec obsojen radi hudodelstva.

Pokojnina se uradnikom izplačuje v naprednih mesečnih obrokih.

§ 16. (= § 6. istega dod.)

Nadaljna raba naturalnega stanovanja; posmrtna četrt.

Če gre v pokoj uradnik, ki ima naturalno stanovanje, sme to stanovanje rabiti od dneva vpokojitve še do naslednjega četrletnega selilnega roka, vsaj pa še šest tednov.

Enaka pravica pristaja za slučaj uradnikove smrti njegovi vdovi in otrokom.

Vdova oziroma zakonski potomci uradnika dobijo posmrtno četrt v znesku trimesečnih vseh dejanskoslužbenih ali pokojninskih prejemkov rajnikovih.

Če bi žene in zakonskih potomcev ne bilo in morejo tedaj druge osebe dokazati, da so umrlemu pred smrtjo stregle ali pogrebne stroške iz svojega plačale, te more posmrtna četrt z odobrenjem občinskega sveta sudi tem osebam izplačati.

§ 17. (= § 8. istega dod.)

Pravica do vdovnine.

Pravico do vdovnine ima uradniška udova le tedaj, če je zakon s pokojnikom bil po avstrijski postavi veljaven ter sklenjen za časa aktivnega soprogovega službovanja.

Če je bil zakon sklenjen v dobi, ko je bil uradnik stalno ali začasno vpokojen ali suspendiran, ima vdova pravico do vdovnine le tedaj, če je bil soprog pred smrtjo reaktiviran, ali če se ni zoper njega izrekla disciplinarna kazen odpusta iz službe, oziroma bi se ne bila izrekla, če bi bil ostal pri življenju.

Sodno ločena žena uradnika izgubi iz teh določil izvirajoče preskrbninske pravice samo tedaj, kadar se je ločitev zakona, kakor je dokazano, zgodila zgolj po njeni krivdi.

Preskrbninska pravica vdove pa ostaja nedotaknjena tudi, če je soprog končal s samomorom.

§ 18. (= § 7. istega dod.)

Vdovnina.

Vdovnina se odmerja po onem činovnem razredu, v katerega ~~je bil~~ rajniki ~~po svojih zadnjih službenih prejemkih~~ spadal. Če je imel rajniki naslov in značaj

višjega činovnega razreda, tedaj se vdovnina odmerja po tem višjem činovnem razredu.

Po činovnih razredih je vdovnino odmeriti tako-le:

za	I. činovni razred	2800 K
za	II. činovni razred	2200 K
za	III. činovni razred	2000 K
za	IV. činovni razred	1800 K
za	V. činovni razred	1600 K
za	VI. činovni razred	1400 K
za	VII. činovni razred	1200 K

Vdovi uradnika, ki je umrl vsled bolezni ali nezgode v službi, katere ni sam namenoma zakrivil, je priznati normalno vdovnino tudi, če soproj z ozirom na svoja službena leta ni bil še dosegel pokojninske upravičenosti.

Če je uradnik že imel pokojninsko pravico, more občinski svet v posebnega ozira vrednih slučajih dovoliti višjo nego normalno pokojnino in sicer vdovi po uradniku, ~~ki je imel prejemke VII., VI. ali V. čin. razreda,~~ do izmere vdovnine prihodnjega višjega činovnega razreda, ali celo za dva razreda višje, vdovi po uradniku, ~~ki je imel prejemke III. ali II. čin. razreda,~~ do izmere vdovnine prihodnjega višjega čin. razreda.

f. V., Če je najvišja plačilna stopnja kakega činovnega razreda jednaka ali celo presega najnižjo plačilno stopnjo prihodnjega višjega činovnega razreda, se odmeri vdovi po uradniku, ki je imel pravico do najvišje plačilne stopnje, vdovnina po prihodnjem višjem činovnem razredu.

Prejemanje vdovnine pričinja s prvim dnevom meseca, ki sledi dnevnu moževne smrti, in ugasne pod uveti § 15.

Vdovnina se izplačuje vnaprej v mesečnih obrokih.

Če se vdova zopet omoži, izgubi vdovnino, vendar si sme pridržati pravico do nje za slučaj, če bi drugega moža preživela, ali pa prositi za odpravnino (§ 26.)

Če ima vdova iz poznejšega zakona tudi kako vdovnino in je ta nižja od prvotne, ji je v slučaju pridržanih vdovninskih pravic priznati le razloček kot doplačilo.

§ 20. (= § 10. istega dod.)

Vzgojnina.

Če je bil uradnik na dan sklenjene poroke še, ali pa kesneje zopet v dejalnostni službi ter je umrl kot pokojninski upravičenec, je vdovi za zakonske ali pozakonjene otroke uradnikove priznati vzgojino v višini ene petine vdovnine za vsakega nepreskrbljenega otroka do dovršenega 24. leta življenja ali do njegove poprejšnje preskrbe. Vendar ne sme vsota teh vzgojin presegati zneska vdovnine.

Če je uradnik umrl vsled nezgode, ki je ni sam zakrivil, je njegovim zakonskim (pozakonjenim) sirotam normalno vzgojino priznati tudi, če oče ni še bil dosegel pokojninske upravičenosti.

Če pa jo je bil že dosegel in je slučaj posebnega ozira vreden, prisodi občinski svet na predlog upravnega odbora sirotam lahko vzgojino na podlagi prihodnjega višjega činovnega razreda ali celo za dva činovna razreda više, nego znaša normalna vzgojnina.

Vdovnina in vzgojnina skupaj ne smeta presegati pokojnine, katero je dotični umrli uradnik vžival.

§ 21. (= § 11. istega dod.)

Trajanje vzgojnine.

Prejemanje vzgojnine pričanja s prvim dnevom meseca, ki sledi dnevni očetove smrti, izplačuje se jo v naprednjih mesečnih obrokih. Ugasne pa:

a) z dopolnitvijo 24. leta;

- b) z morebitno prejšnjo preskrbo za dobo te preskrbe;
- c) s smrtjo upravičenca;
- č) v slučaju zopetne omožitve materine (mačehine);
- d) v slučaju materine (mačehine) smrti;
- e) če izgubi mati (mačeha) pravico do svoje vdovnine;
- f) če je bil upravičenec kazensko obsojen zaradi hudodelstva.

V slučajih pod č), d), e) nadomesti vzgojnino sirotnina (§ 22).

§ 22. (= § 12. istega dod.)

Sirotnina.

Zakonski ali pozakonjeni otroci prejemajo mesto vzgojnine sirotnino v sledečih slučajih:

1. ako mati (mačeha) nima ali je izgubila pravico do vdovnine;
2. ako jim do vdovnine upravičena mati (mačeha) umre;
3. ako se je materi (mačehi) vsled zopetne omožitve vdovnino ustavilo.

§ 23. (= § 13. istega dod.)

Izmera sirotnine.

Sirotnina za vsako siroto po uradniku I. činovnega razreda znaša $\frac{1}{5}$ za 25% zvišane vdovnine, za vsako siroto po uradnikn od VII. do II. činovnega razreda pa $\frac{1}{5}$ za 50% zvišane vdovnine, ki jo je, ali bi jo vživala njih mati (mačeha).

Sirotnina za vse upravičene sirote skupaj ne sme biti manjša od polovice vdovnine in ne večja od za 25%, oziroma 50% zvišane vdovnine. Sirotnina znaša torej:

Činovni razred očetov	Sirotnina za				
	1	2	3	4	5
	otroka	otroka	otroke	otroke	ali več otrok
k r o n					
I.	1400	1400	2100	2800	3500
II.	1100	1320	1980	2640	3300
III.	1000	1200	1800	2400	3000
IV.	900	1080	1620	2160	2700
V.	800	960	1440	1920	2400
VI.	700	840	1260	1680	2100
VII.	600	720	1080	1440	1800

V slučaju, če je oče umrl vsled nezgode, ki je ni sam zakrivil, velja za odmero sirotnine, kar določa § 20. glede vzgojnine.

Sirotnina za vse upravičene sirote skupaj ne sme presegati pokojnine, katero je dotični umrli uradnik vžival.

§ 24. (5 § 14. istega dod.)

Trajanje sirotnine.

Prejemanje sirotnine pričinja s prvim dnevom meseca, ki sledi dnevni očetove smrti ali ugasnenju materine (mačehine) vdovnine, oziroma ugasnenju vzgojnine in se izplačuje vnaprej v mesečnih obrokih.

Sirotnina ugasne:

1. ako je mati (mačeha) po zopetni omožitvi postala vdova ter pričela zopet vživati pridržano si prejšnjo pokojnino in otrokom še pristoječo vzgojnino;

2. v slučajih, ki so navedeni v § 21. pod a), b), c), in f).

§ 25. (= § 15. istega dod.)

Odpravnina uradniku.

Uradniki, ki še niso dosegli pokojninske upravičenosti, dobe, ako iz službe stopijo, ne da bi se bili kratkomalo službi odpovedali, niti niso bili za kazen iz službe odpuščeni, enkratno odpravnino, ki jo je za službeno dobo do 5 let odmeriti z enojnim, za službeno dobo čez 5 let pa z dvojnimi zneskom letne plače.

Če se uradnika, ki je dobil odpravnino, reaktivira tekom enega, oziroma dveh let, odkar so mu bili dejalnostni prejemki ustavljeni, sme od prejete odpravnine obdržati si le toliko, kolikor bi bila znašala njegova pokojnina od trenutka izstopa iz aktivnosti pa do reaktivacije. Preostanek pa mora vrniti blagajni najdelj v dveh letih in se mu dotični presežek odteguje v primernih mesečnih obrokih od dajalnostnih prejemkov.

V pokojnino samski uradnik ima pravico mesto pokojnine izbrati si enkratno odpravnino v znesku dvetletnih v pokojnino mu vštavnih prejemkov; to pa le, če se izkaže z verjetnim zdravniškim spričevalom, da je zdrav.

Če zahteva tako odpravnino že vpokojeni uradnik, vrniti mora vrh tega vso dotlej prejeto pokojnino.

§ 26. (= § 16. istega dod.)

Odpravnina uradnikovim svojcem.

Po smrti uradnika, ki zase še ni pridobil pravice do pokojnine, je priznati vdovi in sirotam brez očeta in matere ali njim enakim sirotam pod 24. leti, ako ni nastopil vsled uradnikove smrti po nezgodi izjemni slučaj § 17., oziroma 20. in 22., enkratno odpravnino s četrtim delom letnih službenih prejemkov pokojnikovih.

Ta odpravnina pa ni identična s posmrtno četrtjo (§ 16).

Vdovnino uživajoča vdova, ki se zopet omoži, more si vživanje vdovnine pridržati za slučaj, če bi drugega moža preživela (§ 19), ali pa prositi za odpravnino. Slednjo pa je odmeriti v trikratnem letnem znesku vdovnine.

Vdova se pa mora za pridržek vdovnine ali za odpravnino s pismenim naznanilom izjaviti najkasneje tekom treh let po zopetni omožitvi, sicer izgubi pravico v obojnem oziru. Za kar se je vdova odločila, tega ne more več preklicati.

B. Določbe za sluge in hišnika.

§ 27. (z § 17. sluib. pragm. za
mostae sluge)
Vpokožitev.

Sluga (hišnik) ki je prekoračil 60. leto življenja in ima 35 službenih let, more biti na lastno prošnjo vpokojen tudi brez dokaza nesposobnosti za službo, kakršen je sicer potreben.

Glede postopanja pri vpokojevanju veljajo istosmiselno določbe §§ 1. do 9. in § 11. tega pokojninskega pravilnilnika.

Pravico do pokojnine dobi stalno nameščeni sluga (hišnik) praviloma po desetih, v smislu pragmatike v pokojnino vštvenih službenih letih.

Po desetih neprekinjeno odsluženih letih znaša pokojnina 40^{0/0}, za vsako nadaljnje vštveno službeno leto 2'4^{0/0} pokojninske podlage. Pokojninska podlaga se izračuni tako, da se od vseh zadnjih letnih dejalnostnih prejemkov odšteje zadnji celoletni pokojninski prispevek.

Po vštveni dobi 35 let je pokojnina torej enaka zadnji efektivni službeni plači.

Glede izmere višje pokojnine v posebnega ozira vrednih slučajih, odmerjenja odpravnine in trajanja pokojninskega uživanja veljajo istosmiselno določbe §§ 12., 13., 15. in 16. tega pokojninskega pravilnilnika.

§ 28.

Vpokojevanje.

Vpokojevanje slug in hišnika izvršuje ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.

§ 29. (= § 29. sl. prazn. na ^{metne} sluge.)

Najnižja pokojnina. Pokojninski prispevek.

Normalna pokojnina se slugi (hišniku) ne sme odmeriti niže nego z letnim zneskom 800 K. Pokojninski prispevek znaša 3,5 % od vse službene plače in veljajo tozadevno določbe § 14. tega pokojninskega pravilnika

§ 30.

Pravica do vdovnine.

Glede te pravice veljajo istosmiselno določbe § 17. tega pokojninskega pravilnika.

§ 31. (= § 40. sl. pr. na m. sluge.)

Vdovnina.

Vdovnina po slugi in hišniku se vdovi ne sme odmeriti niže nego z letnim zneskom 800 K; sicer pa veljajo glede odmerjenja in trajanja vdovnine istosmiselno določbe §§ 18. in 19. tega pokojninskega pravilnika.

§ 32.

Vzgojnina. Sirotnina.

Glede postopanja pri odmerjenji vzgojnine in sirotnine sluginim in hišnikovim svojcem veljajo istosmiselno določbe §§ 20., 21., 22., 23. in 24. tega pokojninskega pravilnika.

§ 33.

Odpravnina slugam in hišniku in njihovim svojcem.

Glede odmere odpravnine slugam in hišniku ter njihovim svojcem veljajo istosmiselno določbe §§ 25. in 26. tega pokojninskega pravilnika.

§ 34. (= § 20. sedaj veljav. pok. prav. Mhrilj)

Izplačevanje pravilom ustrežajočih dajatev.

Pokojnine, vdovščine, vzgojevalni prispevki in sirotinske preskrbnine se proti potrdilu plačujejo v mesečnih anticipativnih obrokih, posmrtna četrt pa se plača takoj po smrti rajnega uslužbenca v celem znesku.

Na zahtevo mestne hranilnice ljubljanske, oziroma njenih blagajničnih organov mora upravičenec, odnosno upravičenka s potrdilom župnega urada, v čigar območju živi, in hišnega gospodarja ali dotične politične okrajne oblasti dokazati, da še obstajajo pogoji, pod kojimi se je dovolila dajatev, to je, da vpokojenec še živi, da vdova še živi, in da je v resnici še vdova, da otrok še živi, da ni preskrbljen i. dr.

§ 35. (= § 21. nekakor zgoraj)

Pokojninski zaklad.

Pokojninski zaklad se ustanavlja iz prispevkov, ki jih daje Mestna hranilnica ljubljanska v smislu določbe § 4. svojih pravil iz letnega upravnega dobička, potem iz prispevkov, ki jih plačujejo hranilnični uslužbenci, iz kazni uslužbencev in drugih slučajnih dohodkov. Dokler pokojninski zaklad ni dosegel tiste višine, da bi zadoščali dohodki iz njegovega obrestovanja za pokritje tekočih užitkov na pokojninah, vdovščinah, vzgojevalnih prispevkih in sirotinskih preskrbninah, se pokrivajo ti užitki iz rednih dohodkov Mestne hranilnice ljubljanske, ter se izkazujejo v letnem zaključku na računu uradnih troškov.

II. del.

Določbe za nestalno nameščene uslužbence.

Poleg v I. delu § 1. navedenih uslužbencev imajo tudi vsi nestalno nameščeni uslužbenci, to so praktikanti in pomožni uradniki (uradnice), ki so sicer po zakonu z dne 16. decembra 1906, drž. zak. št. 1., letnik 1907 zavezani pokojninskemu zavarovanju, kakor tudi njih ostali svoji pravico do užitka pokojnine, oziroma pre-skrbnine, ki se pa presoja po določbah tega zakona in cesarskega ukaza z dne 25. junija 1914, drž. zakona št. 138 ter prihodnjih vsakočasno veljavnih tožadevnih določb.

III. del.

Splošne določbe.

V kolikor po zgoraj v I. delu navedenih določbah za nameščenca ne veljajo ugodnejša določila, zagotavlja s tem Mestna hranilnica ljubljanska svojim nameščencem in njih ostalim svojcem na podlagi plače, ki jo je računiti po § 3. zakona z dne 16. decembra 1906, državnega zak. št. 1, letnik 1907, pravnozavezno vse one dajatve, ki so navedene v §§ 6. do 19. in 25. do 27. omenjenega zakona, ako se strinjajo z zakonitimi pogoji, po načinu, predpisanem v zakonu, in v zakoniti izmeri.

Ako bi se v kateremkoli slučaju pokazalo, da bi temu nasprotovala kaka določba, je je smatrati kot neveljavno. Zlasti pa se ne sme pravica do teh dajatev omejiti na strožje pogoje, nego jih določa zakon o pokojninskem zavarovanju.

Mestna hranilnica ljubljanska se vrhutega zaveže, da bo vračunjevala pričakovanja, oziroma v smislu § 31. navedenega zakona doslužena službena leta proti vplačilu zneskov na oni podlagi, kakor jih vračunja pokojninski zavod.

Obenem se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže tekom štirih tednov po sklenitvi službene pogodbe in

na utemeljeno zahtevanje tudi po pretoku tega roka ter ravnotako po vsaki izpremembni vračunljivih prejemkov pismeno naznaniti svojim nameščencem ali njih ostalim svojem prejemke, vračunljive v smislu § 3. zakona z dne 16. decembra 1906, drž. zak. št. 1, letnik 1907, ter določiti način poslovanja.

Za slučaj prestopa zavarovanju zavezanega nameščenca k pokojninskemu zavodu ali h kateri drugi nadomestni napravi se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže preoddati tolik znesek, kolikršen je enak premijski rezervi, ki bi se za to osebo nabrala na zakonite datjave v slučaju, ko bi bila zavarovana pri pokojninskem zavodu.

Za slučaj prestopa zavarovalne dolžnosti kakega zavarovanju zavezanega nameščenca se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže k preoddajam, ki so omenjene v členu 43. št. 3, in členu 44. ministrske naredbe z dne 22. februarja 1908, drž. zak. št. 42.

Razsodbe o sporih glede pogodbenih zahtevkov zavarovanju zavezanih nameščencev iz naslova pokojninskega zavarovanja in visokosti teh zahtevkov se pridrže rednemu sodišču.

Ako preneha Mestna hranilnica ljubljanska (§ 44. hran. pravil), prevzame pokojninski zaklad za uradno osobje Mestne hranilnice ljubljanske mestna občina ljubljanska v svojo oskrbo ter iz njegovih dohodkov izplačuje preskrbninske užitke za omenjeno osobje, oziroma ostale rodbinske člane dotlej, dokler ne preneha pravica do užitka iz tega zaklada za zadnjega upravičenca.

Ako v pokritje teh plačil ne zadoščajo dohodki pokojninskega zaklada in ne dohodki v § 44. hranilničnih pravil omenjenega prebitka, pokriva ta plačila deloma, oziroma, če bi se pri tem že bil popolnoma porabil pokojninski zaklad in navedeni prebitek, docela iz svojih sredstev mestna občina ljubljanska. V tem slučaju si pridržuje mestna občina ljubljanska pravico, hranilnično uradno osobje vzeti v dotičnemu uslužbencu primerno

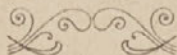
aktivno službo pri mestni občini ljubljanski in vsleti njemu pripadajočo pokojnino v prejemke, kateri mu gredo po tej službi. Premoženje eventualnega pokojninskega zaklada, katero preostane, kadar neha plačevanje zadnjemu upravičencu, gre Mestni občini ljubljanski in se porabi v svrhe, določene v § 44. hranilničnih pravil.

Izrecno pa se poudarja, da zgoraj navedene določbe veljajo tudi za žensko uradno osebje.

IV. del.

Sklepno določilo.

Mestna občina ljubljanska jamči za izpolnitev vseh iz nadomestnih pogodb izvirajočih obveznosti, ki jih ima Mestna hranilnica ljubljanska napram svojim namoščencem.

Slovenska knjižnica

6K M

C 14450

66009004706

COBISS ©